

Razgovarajmo s djecom o

DOMAĆOJ ZADAĆI

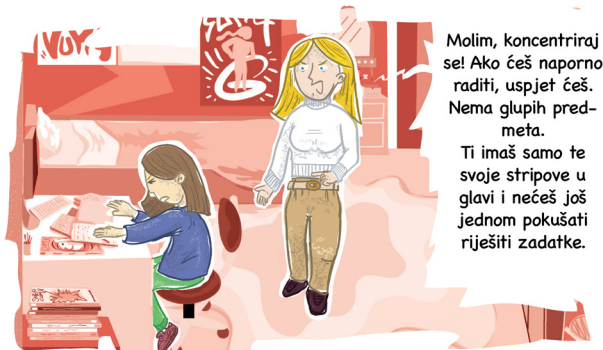

DOMAĆA ZADAĆA

Nakon dugog dana u školi, Marijana, Vaša devetogodišnja kći, nerado pristaje napisati domaću zadaću. Nakon što je neko vrijeme pokušavala riješiti zadatke i nije uspjela, potpuno je frustrirana i želi odustati!

Tko nije upoznat s ovakvom situacijom? Problemi s domaćim zadaćama često su uzrok sukoba broj jedan u mnogim obiteljima. Roditelji koji žele potaknuti i poboljšati učenje svoje djece, potiču ih da pravilno odrade domaću zadaću. Zadaci za domaće zadaće smatraju se važnim prilikama za učenje koje nečije dijete ne smije propustiti. Međutim, učenici često ne žele posvetiti puno vremena školskom učenju izvan škole. Oni možda ne shvaćaju potpuno zadatke i ono što bi trebali raditi. Štoviše, oni nisu u mogućnosti zatražiti pomoć ako su oba roditelja na poslu, dok se roditelji koji žele pomoći brzo pretvaraju u „pomoćne učitelje“. Dakle, oni kontroliraju, podsjećaju i nameću sankcije svojoj djeci iz zabrinutosti da djeca ne dovrše zadaće ili ih dovrše pogrešno. Kako bi se roditelji trebali ponašati u takvoj situaciji?

Izaberite neku od sljedećih mogućih reakcija. Pogledajte kako se stvari mogu nastaviti i kakve prijedloge imamo za Vas!

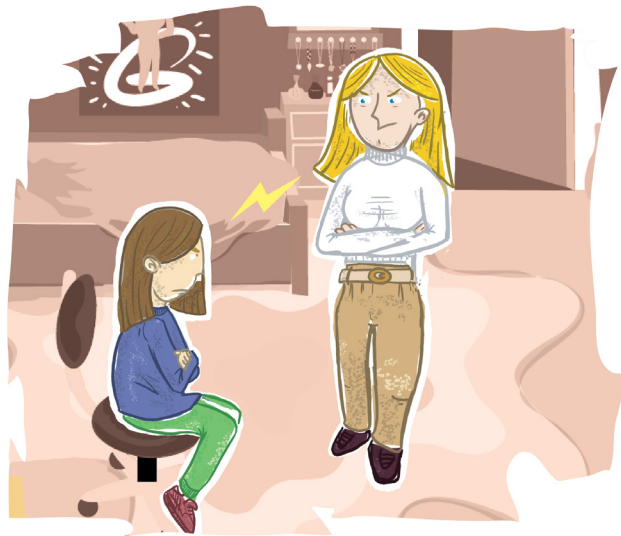

Idi na [stranicu 2!](#)

Idi na [stranicu 3!](#)

Naći ćete opće savjete i savjete za rješavanje domaće zadaće na kraju dokumenta na [stranici 6.](#)

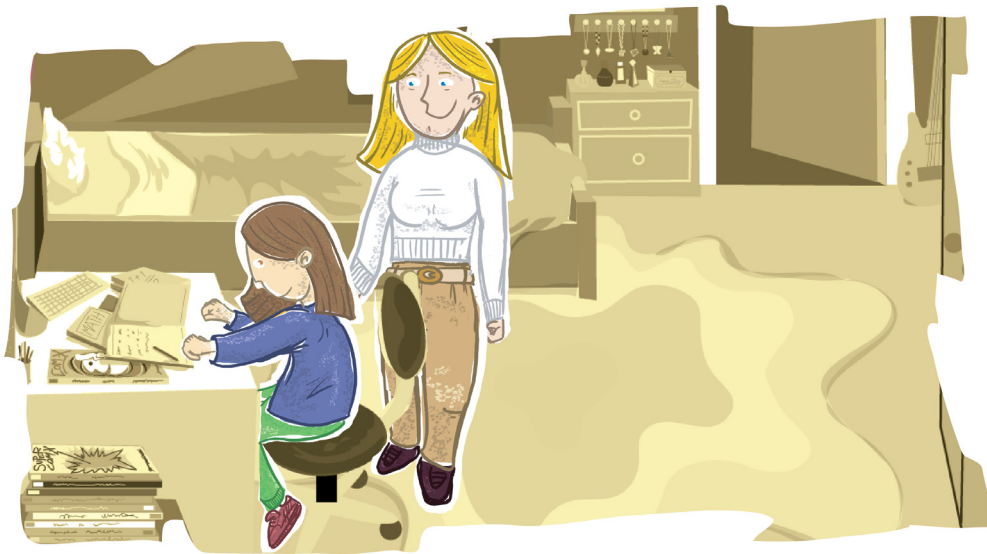
Ako tako reagirate, kao njezina majka, sukob je neizbježan. Marijana se nikako ne snalazi sa zadacima domaće zadaće i povrh svega, suočena je s Vašim prijekorima. Osjeća da nije shvaćena, dok ćete joj vjerojatno zamjerati njezin negativan stav i nevoljkost. Taj bi se sukob mogao izbjeći ako pokušate suzbiti Marijanin gnjev „otvorenom komunikacijom”. Pročitajte više o otvorenoj komunikaciji na [stranici 4](#).

Kako možemo „otvoriti“ našu komunikaciju?

Prvo: Pokažite djetetu što ste razumjeli ili shvatili iz njezine poruke. Uzdržite se od tumačenja njezina načina govora i ponašanja. Samo iznesite povratne informacije o onome što ste čuli ili vidjeli.

Drugo: Morate se potruditi otvoreno izreći vlastite osjećaje, misli, želje i potrebe. Budite oprezni, nemojte ih izražavati na implicitni način.

Treće: Odvojite dovoljno vremena za dijaloge i komunikaciju. To će pokazati Vašem djetetu: „Važna si mi. Zainteresirana sam za tebe, tvoje misli, emocije, tvoj život.” To potiče dubok osjećaj prihvaćanja i podržava samopouzdanje Vašeg djeteta.

Ovakvom reakcijom pokušavate otvoreno pokazati svoja opažanja. Prepoznajete da je Marijana rastresena, ali ne ocjenjujete i ne kritizirate njezino ponašanje. Time joj izbjegavate nametnuti osjećaj krivnje i bezvrijednosti. Kratka stanka mogla bi motivirati Vašu kćer da brzo riješi zadatke ili ćete morati zajedno pronaći drugo odgovarajuće rješenje.

Važno je da obje ostanete angažirane u pozitivnoj interakciji. Tako će Vaše dijete znati da ga se razumije i prihvaća. To će ga ohrabriti da iznosi svoje percepcije i osjećaje bez straha da će zbog toga možda biti osuđeno ili nevoljeno. Kad otvoreno komunicirate s djetetom, jačate njegov osjećaj vrijednosti i samopoštovanja. Poznavanje vlastitih osjećaja i misli omogućit će Vašoj kćeri da ponekad i kritički promišlja o sebi. Dakle, ona neće biti sputana time što bi drugi mogli misliti o njoj. Osobnosti s jakim identitetom od presudnog su značaja i preduvjet su za funkcioniranje demokracija.

Pročitajte više o otvorenoj komunikaciji na [stranici 4](#).

Otvorena komunikacija

Komunikacija se ne odvija samo riječima. Mi komuniciramo i neverbalno, govorom tijela (izrazi lica, držanje, geste). Čak i ton i jačina glasa utječu na to kako će ljudi razumjeti našu poruku.

Nadalje, moraju se uzeti u obzir četiri različita aspekta poruke kada se pokušava uspješno komunicirati (informacija, odnos, obraćanje i samoostvarenje).

Zaključak: Nije lako prenijeti poruku na način na koji pošiljalac (u ovom slučaju Marijana) želi biti shvaćen, a još je teže primatelju dekodirati to značenje poruke, o čemu svjedoči nesposobnost Marijanine majke da shvati komunikaciju svoje kćeri.

Stoga je važno „otvoriti“ našu komunikaciju. Otvorena komunikacija omogućava nam da implicitne aspekte poruke učinimo jasnijima i osigurava da jedni druge nećemo pogrešno razumjeti. Ponekad čak ni pošiljalci možda ne znaju pravu namjeru prenošene poruke ili ponašanja. Primjerice, bebama i djeci koja se nisu u stanju nositi s vlastitim osjećajima, unutarnjim uvjetima i potrebama, često nedostaje mogućnost njihove jasne komunikacije. Stoga roditelji i drugi odrasli trebaju otkriti za sebe (Primjeri: Je li dijete bolesno ili gladno? Uzrokuje li mu nešto bol ili je samo umorno?). Čini se da situacija s devetogodišnjom djevojčicom sugerira da nije u potpunosti svjesna svojih potreba. Stoga Vam je roditeljski izazov pokušati razumjeti svoju djecu. Vaši napori s otvorenom komunikacijom mogu Vam pomoći razjasniti implicitne aspekte njihove poruke.

Kako možemo „otvoriti“ našu komunikaciju?

Prvo: Pokažite svojoj djeci što ste razumjeli ili shvatili iz njihove poruke. Uzdržite se od interpretacije njihovih artikulacija i glume. Samo pružite povratne informacije na temelju onoga što ste čuli ili vidjeli.

Drugo: Također trebate otvoreno priopćiti vlastite osjećaje, misli, želje i potrebe. Oprezno, nemojte ih izražavati implicitno.

Treće: ostavite dovoljno vremena za dijaloge i komunikaciju uopće. Tako djetetu pokazujete: „Važan si mi. Interesiraš me ti, tvoje misli, emocije i tvoj život.“ To potiče dubok osjećaj prihvaćanja i podržava samopouzdanje Vašeg djeteta.

O mogućnostima za otvorenu komunikaciju, nastavite čitati na [stranici 5](#).

Vježbanje otvorene komunikacije

Ovdje ćete pronaći različite svakodnevne životne situacije s djecom. U svakom su slučaju iskazane dvije različite reakcije roditelja. Zamislite kako bi se interakcija nastavila prema navedenoj roditeljskoj reakciji i zapišite je.

Zatim razmislite o interakcijama uz pomoć sljedećih pitanja: Koja roditeljska reakcija vodi do boljeg razumijevanja djeteta i njegove situacije? Kako dijete može naći rješenje za svoj problem/situaciju? Kako roditelj može voditi dijete kroz svoje osjećaje, potrebe? Koja roditeljska reakcija vodi u sukob?

Za vrijeme večere²

Četverogodišnja Sandra ne želi jesti. Ona samo brlja po svojim krumpirima.

A: „Sandra, prestani biti kraljica drame! Pojedi svoj krumpir ili češ ići u krevet bez priče prije spavanja!” Majka govori glasno s podignutim prstom upozorenja.”	B: „Vidim da samo brljaš po svojoj hrani i gledate u svoj tanjur. Rekli ste i da ne želite ništa. Pretpostavljam da ste samo umorni i niste gladni. Jesam li u pravu?“
Kako bi se ova komunikacija nastavila? <hr/> <hr/> <hr/>	Kako bi se ova komunikacija nastavila? <hr/> <hr/> <hr/>

Ustajanje u jutro³

Desetogodišnja Olivija ostaje u krevetu i objašnjava: „Ne mogu danas ići u školu.“ Nakon tri poziva za buđenje, ona se žali: „Ostavite me na miru! To je bolno!”

A: „Ne izgledate bolesno, zato ustanite iz kreveta! Mi također moramo raditi, čak i kada se ne osjećamo dobro.”	B: (Zamislite reakciju u slučaju otvorene komunikacije: Što bi majka rekla?) <hr/> <hr/>
Kako bi se ova komunikacija nastavila? <hr/> <hr/> <hr/>	Kako bi se ova komunikacija nastavila? <hr/> <hr/> <hr/>

Vrijeme obroka

Stjepan ima 14 godina. Već dva tjedna odbija jesti večeru s ostatkom obitelji, tvrdeći: „Nisam gladan!” Njegov otac traži od njega da promijeni takvo ponašanje.

A: „Dok god živite s nama u našoj kući, morate se pridržavati naših pravila. Jedno od pravila kaže da zajedno jedemo večeru. Zato nam se pridružite i zauzmite svoje mjesto za stolom! “	B: (Zamislite reakciju u slučaju otvorene komunikacije: Što bi otac rekao?) <hr/> <hr/>
Kako bi se ova komunikacija nastavila? <hr/> <hr/> <hr/>	Kako bi se ova komunikacija nastavila? <hr/> <hr/> <hr/>

Savjeti i trikovi za rješavanje kontroverznih pitanja „domaće zadaće“

Prenesite odgovornost! Pisanje domaće zadaće stvar su učitelja i učenika. Kao roditelji često možete nesvjesno vršiti pritisak na svoju djecu jer osjećate odgovornost za njihovu profesionalnu budućnost i sve što je s njom povezano. Ne upuštajte se u borbu za vlast. Prenesite odgovornost za pisanje domaćih zadaća svojoj djeci. Na taj način oni uče preuzeti odgovornost za svoje postupke i postaju samopouzdaniji u procesu. Odgovorno ponašanje i djelovanje od vitalne je važnosti za Vašu djecu kao buduće, autonomne građane u demokratskom društvu.

Kad pisanje domaće zadaće predugo traje ... To se može dogoditi iz različitih razloga. Možda su zadaci nejasni ili su učenici nešto pogrešno shvatili. Međutim, djeca ponekad žele privući pažnju roditelja, shvaćajući da će „kad imam poteškoće, moji roditelji doći i posvetiti mi svoje vrijeme i pažnju.” Ipak, mnoga su djeca preplavljena preopsežnim domaćim zadaćama i tako postaju obeshrabrena i frustrirana. Pokušajte otkriti uzrok prevelike količine vremena provedenog nad domaćim zadaćama, a zatim postupite u skladu s tim.

Male stanke su neophodne! Ako smatrate da Vam se čini da su djeca često frustrirana zadacima domaćih zadataka ili preopterećena mnoštvom zadataka bez radnog plana, trebali biste zajedno sa svojom djecom razviti raspored zadataka. Nemojte precijeniti njihovu sposobnost koncentracije i uključite kratke stanke u raspored rada svoje djece.

Domaća zadaća kao mjesto drugog sukoba? Osjećaju li se Vaša djeca nepravedno prema nastavnicima? Ima li problema u školi? Osjećaju li se Vaša djeca pogrešno? Problemi s domaćom zadaćom mogu se pojaviti i iz drugih razloga. Odvojite vrijeme da shvatite osjećaje svoje djece i shvatite ih ozbiljno. Korisne, relevantne prijedloge i savjete možete pronaći pod naslovom „otvorena komunikacija“ na [stranici 4](#).

Razgovarajte s učiteljima svoje djece! Ako vidite da djeci treba previše vremena za domaću zadaću ili postoje neki drugi problemi vezani uz domaću zadaću, izravno se obratite učiteljima i porazgovarajte o pitanjima i problemima. Sve nejasnoće se moraju riješiti prije nego djeca postanu nesretna zbog neriješenih zadataka koji vode daljnjim problemima u roditeljskom domu.

“Razgovor s djecom o domaćoj zadaći” temelji se na sljedećim izvorima:

¹ Heueck-Mauss, Doris. 2016. *So rede ich richtig mit meinem Kind: Wie Worte wirken: Konflikte fair lösen: Stressfreier erziehen*. Hannover: Humboldt, 33 ff.

² Heueck-Mauss, Doris. 2016. *So rede ich richtig mit meinem Kind: Wie Worte wirken: Konflikte fair lösen: Stressfreier erziehen*. Hannover: Humboldt, 32.

³ Heueck-Mauss, Doris. 2016. *So rede ich richtig mit meinem Kind: Wie Worte wirken: Konflikte fair lösen: Stressfreier erziehen*. Hannover: Humboldt, 44.

Braun, Liselotte. 2017. “Knatsch bei den Hausaufgaben- das muss nicht sein.» *Das Schweizer Elternmagazin Fritz und Fränzi*, April, 18-19.

Council of Europe. 2016. *Competences For Democratic Culture. Living together as equals in culturally diverse democratic societies*. Strasbourg: Council of Europe Publishing, 41 f.

Heueck-Mauss, Doris. 2016. *So rede ich richtig mit meinem Kind: Wie Worte wirken: Konflikte fair lösen: Stressfreier erziehen*. Hannover: Humboldt, 25 ff.